

[LARMO *sb n*

N sg larmo.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Strach, trwoga:

Szereg: »larmo i płkanie«: Przy tychże pomsta niech wszyt[ka] zostanie, A na nie będzie larmo i płkanie. *Otwin(?)Erot 28.*

ZZie